

Средношколско трудово лято

МНОГОБРОЙНАТА АРМИЯ от средношколци в окръга вече е обрнала поглед към славните дни на лятото, изпълнени с отход и труд, с игри и веселие, с изненади и радости, които ще оставят незаличими следи в младежките сърца.

От 5 юли студентите-бригадир от ВФСН — Свишов и ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — В. Търново ще огласят с песните си и ударите на кирките околността на Златна Панега. В две сменни те ще дадат своя доброволен труд за изграждането на ЖП линия Червен бряг — Златна Панега.

На своя пост застават от 3 юли и средношколците-участници в окръжните младежки бригади. 1130 души на две сменни ще работят в Буйновци по окопаване на дървечета, Тузлу алаи — ще берат малини, в консервните предприятия в Килифарево, Дебелец, Г. Оряховица, в държавните земеделски стопанства в Ресен и Приово, в трудовокооперативните земеделски стопанства на Церово кория, Балван, Търново. Изградените вече окръжни бригадирски щаб към Окръжния комитет на Комсомола е извършил подготовителните работи и очаква изпращането на самите бригадир.

Ще поемат на път в хладните утрини и около десетте хиляди участници в местните средношколски бригади, каквито ще има в селата на окръга. През дните на ваканцията те ще отдадат своите сили за сръчното изпълнение на стопанските задачи.

Напущайки училищния чин, учащите се се включват непосредствено в труда. Този период от живота им, период на активна и осмислена почивка, има да играе решаваща роля и за тяхното възпитание. Затова наред с труда в средношколските бригади, трябва да се развие богат и съдържателен организационен комсомолски живот, с добре обмислена програма за идейно-възпитателна и спортна дейност.

Средношколското трудово лято започва. Ентусиазмът и убеждението, с които младежите се включват в бригадите, дават основание да се мисли, че през есента участниците в окръжния бригадирски събор ще се явят с хубави, радостни резултати от двумесечния упорит труд в помощ на народното стопанство.

На добър път, бригадир! Към нови големи успехи!

Младежки простори

МЛАДИТЕ СЕМЕЙСТВА В КОМСОМОЛА

СТО И ЧЕТИРИДЕСЕТ млади семейства има в Каранска общинска организация. Те са една трета от всички комсомолци. На Десетия конгрес на Комсомола беше отчетено, че с младите семейства не се работи добре, не се търсят привлекателни форми и става така, че бивши активисти на Комсомола отпадат от организацията.

Общинският комитет на Комсомола в Карансен реши да привлече младите семейства в комсомолския живот като проучи интересите и анализира пречките, които спират семейните да участват в работата на комсомолските дружества.

Няколко дни наред секретариат на Общинския комитет на ДКМС Спас Цонев обикаля младите семейства, разговаря с тях откровено и другарски.

Причините, до които се добря, бяха от най-различен характер.

Младите жени споделяха откровенно:

— Досега никой не ни е потърсил, не е разговарял с нас. Престанаме и членския внос да плащаме. Отиваме в нов дом, при други хора, там вече има установени традиции. Трябва да ги спазваме. Вечер имаме много работа из къщи. Свежките се мръсвят, ако захвемем и ние постепенно свикваме с мисълта, че младежкия живот е останал зад нас, а работата в Комсомола е за по-младите. Ние нямаме място там.

В много млади семейства пречките идват от строгите свикнути. Тяжната семейна повеля е: невястата да си знае своя дом, тя няма място сред младежите.

Някъде се намесват и еснафските разбирания на съпрузите.

— Оженил съм се, за да имам жена в къщи, — без свиян заявяват някои от тях.

Отриха се случаи, когато бивши секретари на комсомолски дружества, активисти, след женитбата са напуснали редовете на Комсомола без болка, сякаш отиват в един по-добър свят, загубват се от очите на младежите.

За Общинския комитет на Комсомола това проучване на пречките беше много полезно. На своите заседания в присъствие и на много активисти се набеляза специална програма за работа с младите семейства.

На първо време беше събран и отчетен членският внос. Но с това работата не приключи.

Сега мюзина си спомнят хубавите зими вечери, интересните седанки по къщите и малхалите, които се организират в трите села — Карансен, Батак и Сломар. Младите жени-комсомолки отиваха с ръководиле, а Общинският комитет използваше тези събирки за политическа просвета. Редовно при тях идеха пропагандисти, лектори, запознаваха ги със събития по света и у нас, с някои организационни задачи, които стояха за разрешение пред общинската организация. Постепенно и в трите села се почувствува раздвижване сред семейните комсомолци.

Общинският комитет на Комсомола организира курсове по шивачество. Това предизвика голям интерес. Други млади домакини се запознаха със някои въпроси на приложната електротехника.

В работата с младите семейства особено голяма роля биха могли да изиграят младите учители. Тия от общинската организация в с. Карансен не направиха почти нищо и сега все още си остават длъжници. През лятото и в началото на следващата учебна година те трябва да намерят своето място в училищата на общинския комитет да

подобри работата с младите семейства.

Особено голямо раздвижване на семейните комсомолци настана в дните на подготовката на фестивала. Над седемдесет млади семейства участваха в танцовите трупи, в театралните състави, в битовите хорове. А имаше и курьози. Ето един пример. М. Р. участвуваше в танцовата трупа и театралния самодеен състав. Младата жена беше любимица на комсомолците със своята жизнерадост и талант. Младежите държаха на нейното участие. Тя е била активистка на Комсомола преди да се омъжи. Идваше с радост на репетициите.

Една вечер мъжът ѝ влезе в салона. Дръпна ѝ гръб и всички чуха думите му:

— Не искам да ми захвемаш, ти си имаш работа в къщи! Повече няма да идваш тук!

Младата жена си отиде с разплакани очи.

Общинският комитет на Комсомола реши да отвори очите на „строгия“ съпруг. Той трябва да разбере, че уговорките на родителите му, жена му да си стои само в къщи, не могат да бъдат валидни в наши дни. Секретарят няколко пъти разговаря с него. Понякога го и той да идва на репетициите вечер. Не е ли по-хубаво след работата и той да се потопи в трескавата младежка атмосфера, да не се затваря в къщи, или да се отива на чашка в пивницата?

Доброто чувство победи. Младият мъж започна да идва с М. Р. на репетициите, — когато трябва да изнасят театрални представления в други села, отиваше и той.

Така за Комсомола бяха спечелени двама души. Разбोधан беше убедението у тях, че женитбата слага край на комсомолския живот.

Танова примери в своята работа Общинският комитет на Комсомола в Карансен има десетки. И те са твърде показателни за конкретната работа, която води комитетът.

Сега общинският комитет учредява спестовна книжка за новородените деца. Това е израз на внимание към младите семейства. Да се помага на младите семейства през лятото децата им да бъдат настанявани в детските градини, всяка сватба да бъде празник за комсомолското дружество, да се превърне тя в комсомолска — ето какво преследват карансешини.

Работата с младите семейства е една от най-важните задачи, стоящи пред селската младеж. Нужно е във всички общински организации да се постави на скорошно разрешение този проблем.

П. ВАСИЛЕВ

Пак ще бъдат за пример

Оная година пионерите в Овча могила не се посрамиха — набраха много билки.

А тази година? Неотдавна те

предадоха на Селкооп 2 тона билки.

П. Панчев, дописник

С наученото — в живота

ОТ 15 ЮНИ ЗАПОЧНА

группирана учебна практика на курсистите от Строителния техникум „Г. Димитров“ — В. Търново. Разпределени на 31 групи от по 15-20 курсисти, пренасити в различни квартали и околности на града, под ръководството на специалните преподаватели, те умело прилагат наученото в класните стаи. Групите на инженерите К. Николов, Дончев, Дочев правят тахиметрични снимки на земни участъци извън града, измерват дължини и дължини.

Младежите — бъдещи специалисти — и техните учители се радват на постигнатите успехи.

Никола Кънчев, Тодор Димчевски, Павлина Нанкова от III „а“ курс остроумно и смело разрешават поставените им задачи. Йордан Христов, Лилиана Илиева и Н. Георгиева най-прецизно работят по планете въз основа на данните от скамчатото.

С голям интерес работят и второкурсистите върху ортогониални снимки. Край тях неотлъчно са инженерите Златев, Бакърджиев, Йорданов.

Рано сутрин по улиците „Л. Каравелов“, „Д. Иванов“ и „Н. Габровски“ има необичайно оживление. Изглежда още деца забързаните момчета и момичета, а ръцете им умело боравят с теодолита и нивелира, със сложните по-бляскащи на ранното слънце уреди. Съсредоточен поглед и леко очетната бръчка между двете вежди — така изглеждат при решаване на поставените задачи Иван Любомиров и Сийка Лазарова от II „а“ курс, Донко Дачев и Иванка Христова от II „б“, Темишкара Ганчева и Пенчо Попданов от II „в“ и др.

И първокурсниците са заети място си. Преди всичко трябва да се усвоят тайните

на тухлената зидария, направена на шнорови скали, а след година ще се застане и над уредите.

Курсистите от I-ви водостроителен курс над средно образование работиха върху част от корекция на р. Янтра.

Напрегнато и интересно е създаването на учебния процес. Геодезията, хидравлика-

та и речното строителство си дават среща край бреговете на Янтра. Работата е оригинален проект, който утре, може би, ще стане действителност!

Вълнуват се, мислят, решават комсомолците. Това, което са научили в клас те сега за пръв път ще приложат в учебната практика, а утре и в живота.

Кр. РАЧЕВ

НАЙ-ОТГОВОРНО КОМСОМОЛСКО ПОРЪЧЕНИЕ

През току-що изтеклата учебна година с комсомолско поръчение бяха изпратени да работят при пионерите 875 ентусиазирани младежи и девойки. Най-труднобоят комсомолци, първенците в производството и ученето, в продължение на цялата година с желание и любов работиха за възпитанието на децата, за изграждането у тях на най-възвишените комунистически добродетели. И сега, в началото на пионерското лято, тези многобройни армии от комсомолски ръководители, които бяха с децата в почивните лагери, в групите за бране на билки и диворастящи плодове, в групите помагачи на селското стопанство.

Работата с пионерите и чавдарчетата е най-отговорното дело поверено в ръцете на тия младежи и девойки от името на Комсомола и Партията. Това потвърдиха те самите в изказванията си, във възвущащите си разкази на окупаната среща на пионерските ръководители състояла се на 14 и 15 юни тази година. Ето техните думи.

Работата на звената

ЕТО ГИ МОИТЕ ПИОНЕРИ — шестокласници

Когато за първи път отпри тях най-много ме възбеше въпросът: ще съумея ли да разбера мечтите и желанията им, ще съумея ли да организирам силите им? За осъществяването на всички задачи, с които дойдох при децата, тръгнах от изработването на плановете. Те са живи, увлекателни, целенасочващи програми за работа в отряда. Преди отбора изборния събор пионерите съвдиха своята дейност, аха мнения и обмисляха ата на всяко звено. В пла-

новите на отряда, на звената се предлагаха игри, разходки, походи, изучаване на песни. Аз се стремях набелязването веджък неща непременно да се изпълняват.

В звената има добри и лоши пионери. Затова много зависи не само как ще работи с тях отрядният ръководител, но и какъв пионер е застанал начело на звеното. В моя отряд е най-добро звеното на Румина. Тя не само е отличничка, а пример за подражание, но и умел организатор, инициативна и упорита.

Голяма роля за възпитанието на децата в отряда играе и дружба им с бригадата за комунистически труд от завода „Георги Терзиев“.

Моите пионери обичат труда. Винаги съм се стремела многобройните трудови инициативи да превърна в речей на вдъхновение за децата. От

Понка ВЪРБАНОВА

отрядна ръководителка на VI „д“ клас в училище „Д. Благоев“ — гр. Свишов

Дружба с бригадата

В НАШАТА ДРУЖИНА

всички пионери отряди сключиха договори за съвместна дейност с бригади за комунистически труд. Дружбата, която се създаде между работниците и пионерите, се оказва едно от най-мощните средства за възпитание. Много дълбоки следи в съзнанието на децата от III „а“ клас остави вечерта на Пана. Трудът е чест и гордост за всеки човек. Тя се превърне в работния цех на бригадата, с която пионерите са във връзка.

Пионерите от III „г“ клас

— отряд „Шестте ястребинчета“ специално подготвиха и изнесоха рецитал за Вела Пева пред бригадата за комунистически труд, който носи нейното име. Децата често са гости на работниците. Те помагат при почистването на детски ролякини, при подреждането на помещениата и друга подготвката за възрастта им работата.

Учениците пък от VI „г“ клас започнаха дружба с нас със съвместна екскурзия до Дряново. После се запознаха една след друга хубави инициативи — бригадата подари на всеки пионер по една книга

през Седмичната на детската книга, а на отличниците — по една автоматична писалка. Пионерите от отряд „Митко Палаузов“ искаха също да се свържат с бригадата за комунистически труд. Скоро те влязоха във връзка с бригадата от Бонбонената фабрика при Държавни захарни заводи. В напредването на годишната от Великата октомврийска социалистическа революция третокласниците проведоха първия си пионерски събор във фабрика. Така се роди инициативата да посрещнем заедно и новата година. В клуба на бригадата застана красиво подредена елха. Сред децата и работниците дойде Ляло Мраз. После всички играха с него, пяха му песни и накрая седнаха на богата трапеза.

ОТЗВЪН

сетният звън на училищната камбана. Класните стаи опустяха. Дойде лято, двадесетото щастливо пионерско лято. Плодотворно и весело ще е то за пионерите от Кесарево.

По красивото Черноморие и родния Балкан на окръжни лагери и школи ще прекарат незабравими дни 35 деца. В общинския лагер сред житната прохладна гора край с. Теменуга, в двестемени ще летуват около 80 пионери и чавдарчета. Кооперативното стопанство по-

през Седмичната на детската книга, а на отличниците — по една автоматична писалка.

Пионерите от отряд „Митко Палаузов“ искаха също да се свържат с бригадата за комунистически труд. Скоро те влязоха във връзка с бригадата от Бонбонената фабрика при Държавни захарни заводи. В напредването на годишната от Великата октомврийска социалистическа революция третокласниците проведоха първия си пионерски събор във фабрика. Така се роди инициативата да посрещнем заедно и новата година. В клуба на бригадата застана красиво подредена елха. Сред децата и работниците дойде Ляло Мраз. После всички играха с него, пяха му песни и накрая седнаха на богата трапеза.

В класа е и Шерифет. Той

ТРУДЪТ СЪБУДИ ЧОВЕШКОТО

— Днес Стефан пак не се

яви в училище.

Това съобщение на класната ръководителка беше станало съвсем познато и обикновено за целия учителски колектив. Бяха изпозвани като че ли всички средства, бяха се намесили цялата обществена в селото Дюри и децата с подробности разказваха за чудачествата на Стефан Господинов. Тяха ходили в неговото скривалище, направено по него проект, с два входа, с нарче, с гасена лампа. Една бе сторил този немислих Директорът веднаж го заварва в дома ѝ, още не наредвал се на този рядък случай, останал разочарован. Влязъл уж за малко в къщи, Стефан през покрива изчезва в съседния двор.

Колко пъти неговият баща идва при партийния секретар, при председателя на Общинския народен съвет! Какво ли не обмисляха, но всичко оставаше безрезултатно.

Младежът живееше своеобразно. Не проявяваше интерес към дейността на младежката организация, по цели дни скиташе неизвестно къде, не се заварваше в къщи. За всички той остана известен като неоправен.

Незавършил седми клас, Стефан отиде в казармата. Тук в задржания воински колектив постепенно се попрепуща своеобразния характер. До края на службата Стефан видимо стана друг, облича се с другите си, прояви особено желание към изучаване на техниката, станал общителен.

Когато отби военната си служба и се завърна на село, Стефан сам потърси комсомолската организация. Някои се отнесоха скептично. Те считаха, че всичко това е временно, но механизаторите от бригадата на Йордан Лазаров го приеха като равноправен член на тяхното задржано семейство. И тук, в процеса на труда, момъкът се промени коренно. Той не само се научи на ред и дисциплина, не само поддържа добре поверената му машина, а често с работата си

вписва името си редом с имената на първенците.

Сега в лозята на Полско-селовския кооператив буботи трактор КД-35. На него уверено стои Стефан Господинов. Честите древаляния ход попрепуща на нормалния ход на работата, но той проявява голяма съобразителност и използва всеки благоприятен ден за работа. И никакви плевели не могат да се намерят в редовете сред буйно израслите лози. Завършил едно окопаване, Стефан започва друго и непрекъснато се намира в лозята. Там минават неговите дни през лятото.

Кооператорите с възхищение гледат неговата работа. Стане ли дума за миналото му, те единодушно отсичат: трудът събуди човешкото у Стефан, другарството го увери.

Ив. КОЛЕВ

ИЗПИТНИ ДНИ

Слънцето, колкото и рано да изгрява в тия летни дни, непременно заварва четвъртокласниците от Селскостопанския техникум в Камен в училище. Развълнувани, очакващи, те идват в тия утрини, за да покажат на изпита по механизация и електрификация на селското стопанство всички си знания, умения и сръчност, придобити от преподавателя инженер Петко Иванов, от книгите, от упори-

тия труд в практическите занятия.

Много скоро всички те ще поемат собствените си пътища в живота и на търговане от техникума ще кажат само своето голямо благодарение за това, че уверено могат да държат кормилото на трактора и комбайна, да боравят с все по-сложната селскостопанска техника.

Дучка Димитрова

В помощ на Кооператорите

Всички комсомолци от първи „а“ курс на Техникума по хранителна и вкусова промишленост — Г. Оряховица преди няколко дни отидоха да помагат на кооператорите от ТКЗС в с. Писарево.

С пристигането ни разпределиха към съответни звена и се заловихме за работа. Целия ден бяхме ягоди, работата ни ув-

лече. Почувствувахме се като много близки и сплотени.

Светкавици прорезаха небето. Заваля дъжд, измори ни и, въпреки всичко, ние бяхме радостни. Като със стари познания и приятели се разделихме вечерта с кооператорите.

Г. Маринова

ПИОНЕРИТЕ НА СТАРТ

напрегната е планът за лая-

като — 800 килограма. Само отрядите на шестите класове обещаха да изпълнят половината от плаца — да наберат 488 килограма лайка и 2400 килограма липов цвят. Павлинка Носифова и Райна Борисова обещаха да наберат по 50 кг лайка. Тодор Митков и Илия Иванов — по 100 кг липов цвят. Трудов устрем в бране на билки обхваща всички отряди и вече повече от 400 ки-

лограма лайка е предадена на селкооп.

С изпълнени обещания, отморени в лагерите и сборните отряди, обжарени от слънцето, залянали в труда и игрите, пионерите от Кесарева община ще посрещнат достойно двадесетия свободен Девети септември.

Д. МИХАЙЛОВ

от Обществена редакция на в. „Ворба“ в с. Кесарево

в. „ВОРБА“

2. бр 77, 26, VI, 1964 г.

НЕОТЛОЖНИ ГРИЖИ ЗА ЦАРЕВИЦАТА

Честите валежи причиниха бързо изстраване на плевелите. Окопаването на царевичната в някои кооперативни стопанства не се извърши в най-благоприятни срокове, а в някои случаи даже се затормози нормалното й развитие. От друга страна, вследствие падналите валежи и запасване на почвата с влага, се създадоха много благоприятни условия за получаване на по-високи добиви от миналата година.

Поради силното затопляне, царевичната израства бързо. Само след няколко дни ще бъде невъзможно да се влезе в царевичните посеви. Съществува реална опасност за проваливането на важни агротехнически мероприятия, от които зависи получаването на високи добиви от сега нататък. Всичко това налага да се вземат най-бързи мерки за провеждане на тези агротехнически мероприятия. Цялата налична техника трябва да се съсредоточи в царевичната.

Какво е необходимо да се направи сега?

На първо място да се премахнат плевелите, да се извърши последното окопаване с машини. Особено внимание трябва да се обърне на дълбочината на окопаването. При плитко окопаване може да не се получи желаното разхлабване на почвата, а при дълбоко може да се прекорват част от корените на растенията. Сега са развигани почти всички корени, които се разполагат плитко и заемат почти цялото междуредие. Това налага окопаването да се извърши плитко — на 4—5 см дълбочина. Само средният работен орган може да бъде оставен да окопава по-дълбоко.

Едновременно с окопаването следва да се извърши и загърбяне на царевичната. Това се

КОЛЦУВАНЕ НА ДЕСЕРТНИТЕ ЛОЗИ

Съгласно плана за техническия прогрес в лозарството, сега трябва да се колцуват 8390 декари, от които ще се получи икономически ефект над 90 000 лева.

Това мероприятие има далечна история и неоспорима изгода от прилагането му и е неоспорително подценено от ръководителите и специалистите на ТКЗС и ДЗС в окръга, както по отношение планиране обема на провеждането му, така и по изпълнението му в агротехнически най-благоприятен срок. Така, например, някои стопанства, като Моравя, Обединение, Долна Липница, Д. Оряховица, Полкранце и други, не са предвидили в плана си за техническия прогрес на селското стопанство колцуване на десертни сортове лози. Останалите стопанства, макар и планирали това мероприятие, не вземат необходимите мерки за навременно му провеждане.

Какво ще спечелат трудово-кооперативните и държавните земеделски стопанства от колцуването?

На първо място ще се постигне 10—12 дни по-рано узряване на гроздето, наедряване на зърната и увеличаване добивите с 10—15 на сто. Освен това ще се увеличи доходът до 5 на сто, произведителността на труда при манипулацията на гроздето се увеличава до 60 на сто. Чувствително се подобрява и качеството на гроздето. В резултат на удължаване безплатния период при гроздобера на десертните сортове лозя се създава по-нормално трудово напрежение, използването на авто и ж. п. транспорта.

Новите изкупни цени на десертното грозде, установени с постановление № 20 от 13 февруари 1962 г. на ЦК на БКП и Министерския съвет, чувствително поощряват лозарите за прилагане колцуването на десертните сортове лози върху по-големи площи. За това говорят и миналогодичните резултати. От колцуваните около 4000 декара лозя до 8 септември, окръгът предаде за износ 2074 тона грозде при средна изкупна цена 0.33 лева, при общо за целия износ 0.26 лева за килограм. Миналогодичните резултати можеха да бъдат и по-добри, но се ловпача слаботи по износването започване на гроздобера за износ, които не бива да се повтарят нито по вина на производителя, нито на купувача.

От научни опити и от широко

Социалистическото съревнование е един от факторите за активизиране на работническия колектив на Пристанище — Свищов.

Резултатите от високопроизводителния труд на докери, крановници, оперативни, складови и експедиционни работници, ИТР и служещи превърна колективна на пристанището през последните няколко години в колектив с най-висока производителност на труда, за най-бързо товарене и разтоварване на плавателни съдове и вагони и с най-малко разходи. Пристанище — Свищов е носител 8 пъти на високото отличие — Знамето на МС и ЦПСР. Макар и малък по численост, колективът се бори упорито с другите високоизносни предприятия, като Варна, Бургас, Русе и Лом, и в балканската

борба печели съревнование през 1963 година.

От редицата фактори, които довеждат до високите постижения, основното си остава участието на хората в съревнование. Нашият опит в това отношение показва, че всеки член от колектива, поемайки задължение, трябва да го изпълни качествено и срично.

Преди започването на всяка нова година, комисията по производството и съревнование към профкомитета, съвместно с „Труд и работна заплата“ към пристанището, разработва мероприятията за отчитане на резултатите, а така също и за поощряване на най-добрите,

но с окопаването. Ако това стане отделно след окопаването, съществува опасност от проваливането му. В някои кооперативни стопанства се смята, че при блоковете с по-ясно изразени наклони може да се ползва и без бразди. Това е крайно неправилно, още повече, че на такива блокове ще се извършва високопроизводително напояване. При напояване на почвата високопроизводителното напояване ще се провали, ако водата не се пасочи по предварително прокарани поливни бразди.

Трябва да се обърне внимание на дълбочината на поливните бразди. Те да са по-плитки, особено на по-стръмните наклони, където може почвата да се ерозира, ако паднат валежи. По-плитки да са поливните бразди и на пясъчливите почви.

Сега е нужно да се внесат останалите количества торове. Торенето със суперфосфат да се преустанови. Там, където обаче, досега не са внесени никакви количества, следва да се внесе поне 10 кг суперфосфат на дълбочина най-малко 8—10 см. За торене с азотни торове също да се постъпи конкретно. Добре е азотните торове да се внесат на първо място на блоковете при сухи условия. Наличната влага ще даде възможност за най-пълното им използване.

При поливни условия, ако количествата на торове са малки, да се внесат сега наведнаж. При големи количества може по 5—6 кг амониума селитра да се внесе заедно с поливните.

Междуполните хибриди имат склонност да браздят. Това свойство се проявява особено силно при двойнолинейните хибриди Охайо С 92 и Канзас 1859. Науката е доказала, че браздата (колтуците) не намаляват добива от зърно. През тази година по блоковете на много кооперативни стопанства се наблюдава, че братенето е по-слабо проявено, което позволява странничните стебла да не се отстраняват. Отстраняването може да се извърши по изключение на отделни по-слаби блокове и с по-силно братене.

Н. ПЕТКОВ
научен сътрудник в Комплексната опитна станция — Павликени
от Обществена редакция на в. „Борба“

МЕЖДУ ПЪРВИТЕ

За достойно посрещане на 20-годишната най-старателно се готви и рето зено при зеленчуковата градина в с. Патреш.

Много и разнообразна работа има звеното, но то най-напред и най-качествено от всички звена се справя със своите задачи. От осем години от него човек не се е отделил. Хората са се сдружили като едно семейство. Те твърдо са решили на всяка цена да спечелят първенството за 1964 година и да извоюват званото „Звено за комунистически труд“.

Младата зеноводка Иванка Здравкова Пенчева ползува умело опита на дългогодишните кооператорки Райна Маринова, Станка и Мария Йорданова и Съба Тодорова. Всеки техен съвет е ценен за нея. Тя се вслушва в предложенията им, стреми се правилно да разпредели и ръководи работата в звеното. А работи ли така един колектив, не може да не бъде между първите. Между първите е и пето зено.

Недка Велева
от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

КРАВЕФЕРМАТА В РОДИНА

Колективът на кравефермата в с. Родина, със завеждащ Петко Христов Мъжлеков, всеки месец отчита мляко над план. За годината фермата трябва да предаде 160 000 литра мляко, а досега е отчела 93 000 литра, както и 85 телета при годишен план 100.

За постигането на тези успехи хубав дял имат животновъ-

дите Стойко Солдатов, Иван Бакърджиев, Дена Дачева, Али Салиев, Осман Кадиоров, Аниф Исмаилов, Михаил Тинчев, Абдул Исмаилов.

За славната двадесетгодишнина животновъдите са дали обещание предсрочно да изпълнят годишния си план по всички показатели.

П. Пашов

Тези мероприятия се приемат от двете ръководства и се включват в колективния трудов договор.

Доковете, организирани в комплексни бригади, дават обещания, свързани с осигуряване на товаро-разтоварните работи в пристанището и с качествено обработване. В този комплекс участвуват и механизаторите, които поемат почти всичките задължения. Опитът показва, че за постигане общия успех в пристанището всеки член на колектива трябва да намери своето място в съревнование и да даде своята дан в него, тъй като планът на пристанището е обобщен за различ-

КАТО ЧЕ ЛИ СМЕ
СВЪКНАЛИ да разкажем за успехите само на по-големите предприятия. А в колко малки бригади и цехове работят хора, които също преизпълняват своите планове и дават скромния си принос за общия подвиг на Родина!

Например, бригадата при юрганджийския отдел на ТНК „Царев-ц“ с ръководител Радка Стефанова. В нея работят девет жени и един мъж — даякчия.

Кака Радка работи осма година вече тук. Особено се зарадва, когато ми каза, че е от Добричката, родното село на любимия ми поет Пенко Пенев.

На въпроса ми какви са успехите, тя ми посочва знамето на кооперацията за отбелязване, завито от грижливата ръка в целулофан.

През този месец малко ми поналяла работата. Нашите клиенти са предимно кооператори от селата, и сега, като пазнаха по полето, лък и топло става, за юргани не се сещат.

Новото при нас е — продължава така Радка —

че с колата на кооперацията разнасяме ушитите юргани и дюшеци по домовете на клиентите. С това ги улесняваме и им пестим ценно време.

Като бригадирка кака Радка шие и крои, приема поръчките и, щом остане за малко свободна, веднага се наведе над юргана.

Докато разговарям с бригадирката, в дъното на стаята една жена с очила от време на време се придвижва със стола си около масата и шие първа на юргана. Това е Цанко Петрова, която работи десет години с иглата и шилото в ръка. Нейните бодчета са съвсем ситни, почти невидими.

Почти прегъната на две, върху юрган с червено лице, се е навела Донка Карагюзова. Днес й се е случил модела с двоен шев. И затова работата напредва бавно. Кака

Донка днес е в настроение. Дъщеря й Елисавета е завършила Висшия институт за физкультура и вчера е телефонирала, че е разпределена за

В. Търново. Щастлива майка!

Всеки тук в със своите грижи и радости. Шие и мисли. Гледа Иванка Деева през прозореца дъжда и си мисли, дали нейният син, боец от Народната армия, сега е на учение. Добре, че често се обаждат. Тогава тя и песен ще поее на другарките си. Юргана, който шие, е за младостта, която чак ли и старинето й е по-голямо.

Юрганита за конфекция се пълнят с по 4.5 килограма памук, а нашите — с по 3.5 килограма, което прави шестендесет по-трудно. При конфекцията е изобщо по-леко, защото моделите и пълнежът са еднакви, а ние трябва да задоволяваме вкусовете на клиентите.

Отиваме с бригадирката в съседната стая.

— Радке, виж юргана, май е твичък!

С тези думи ми посрещат възрастна приятна жена. За-

КАТО ЕДНО СЕМЕЙСТВО

познаваме се. Това е Фериде Евешева, баба на три внуци.

— Да! Трябва още малко памук да сложим, — казва кака Радка и излиза.

Наведени над масата, тук работят още три млади жени — Верка Градева, Нелка Бурнева и Гинка Иванова. Между тях потича и пее някаква песничка един малчуган — Тончо, синчето на Гинка. Разпелнали са си от яслите и няма къде да останат. Затова днес е при добрите дядички.

Цялата грамада дюшеци, които стоят отгън в коридора, са ушити от Гинка и от Анифи Крачова, която в момента е в отпус.

Разделяме се с тези жени из пълнена с уважение към тях и труда им. „Борбата с брака разчиства пътя към доброто качество“ — едва на тръгване забелязвам този лозунг. Наистина техният скромни труд допринася в тази голяма борба.

Н. ИВАНОВА

Хранително-вкусовата фабрика на селкооп в П. Тръмбеш снабдява със слакарски и други изделия 17 села.

Сн.: Ив. Воденичаров

Търсачи на новото

В големия магазин за захар не е обичайно тихо, както другде. От единия край се чува съвсем слабо приятно шумолене, сякаш стотини чудни предмети на азиатския коприни изживяват последните си дни.

Такива последни дни изживява и старата „Разфасовка“ на захар в Захарната фабрика в Горна Оряховица. На отсечната страна вече извисява своята снага една много по-усъвършенствувана „Разфасовка“.

Върху стабилни железни конструкции, ще легне обща сила с вместимост 9000 килограма захар, която ще идва по транспортна лента направо от производството. Оттам захарта по специални водещи улуци ще се отправя направо към машините за разфасовка.

Всичко това досега ставаше съвсем примитивно и бяха занаятчиите много хора и специална техника. Захарта се изсипваше от чували, от които падаха влакнести конци. Продукцията се замърсяваше и купувачите нерядко реагираха.

Всичко това сега се избягва. Пакетираният захар ще бъде качествена, в съответствие с нарасналите изисквания на консуматорите. Новото ще бъде хубаво, красиво и икономично. Това е една от най-големите рационализации към фабриката през тази година. Икономически ефект се изчислява на около 35 000 лева. Сега, когато тя е вече действителност, нейните автори с голямо удовлетворение казват:

— Много грижи ни създаде тази рационализация, но ние сме доволни, че с нея работата значително ще се подобри.

И действително не може с точност да се определи колко вечери ще бъде до късно онова отдалечено прозорец на канцеларията на началника на склада Димитър Узунов. Заедно със старши-нормировчик Коста Симеонов те прекараха много напрегнати нощи.

Двамата рационализатори не са нито техници, нито стари майстори. Д. Узунов е завършил икономически техникум, а Коста Симеонов — реална гимназия. Тяхното предложение потвърждава факта, че когато широките трудови маси участвуват в управлението на производството, всеки, който постоено търси, дераже, може да стане рационализатор.

Отлични другари в труда — неприятели приятели в личния живот, връстници — Димитър Узунов и Коста Симеонов живеят в лъчба, която дава добри плодове.

Планове за бъдещата си работа като рационализатори имат, но изглежда от скромност или нещо друго нито не казват. Само Коста подхваща:

— Ще шумим вие, тесните места в производството.

И смятам, че това е достатъчно.

Ив. АРГИРОВ

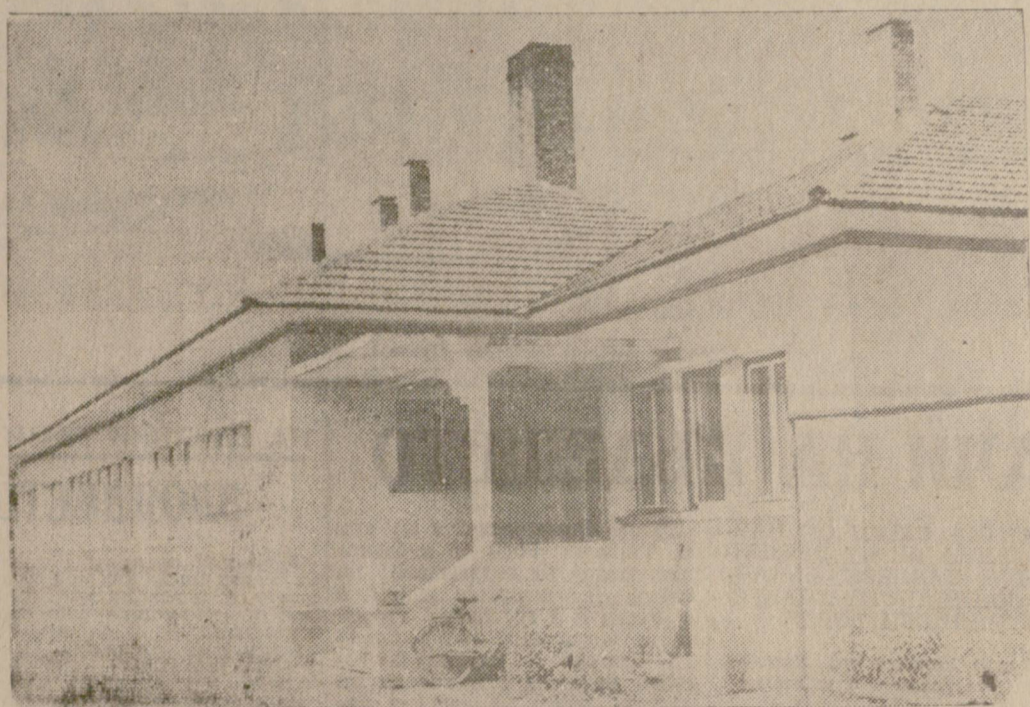
100 000 лева над плана

Сред трудовите хора, които всеки ден на своя трудов пост се борят за преизпълнение на плановите си, е и колективът на „Здрава храна“ във В. Тръмбеш. Той вече изпълни плана си за полугодия. Това му дава възможност до края на месеца да реализира надпланово стокооборот за 100 000 лева.

Свищовските работници и служители от Пристанище — Свищов достойно се борят поощряват юбилейната година с нови трудови дела.

А. ПАТЛОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Свищов

в. „БОРБА“
Стр. 3, бр. 77, 26.

Промяната

Началото на технологическия процес в производството на тухли — решетки и блокове — е поставено в склона на височината „Странджа“, в чийто поли се намира предприятието със същото име.

Взривовите понякога напомнят на жителите в П. Тръмбеш, че за предстоящите строителни подготви първичният материал — мергелната глина, която будозерът по цели дни притиква до площадката за складиране.

Глината върху площадката се залива с вода за отлежаване. Оттам багер, УВ-120 товари на камион-самосвал, който транспортира по надолоничния материал до преработвателните машини.

В миналото напояването на глината се извършваше ръчно от 70 работници, а транспортното ставаше посредством обръщателни вагонетки, които не бе леко. Впоследствие бяха въведени транспортни ленти, при които работеха 20 души. От вагонетките глината се изсипваше в калнищи-трапове, където се заливаше. След това следваше ново товарене от други 14 работници.

Всички тези тежки манипулации вече са заменени с техника — трактори, багери, автомобили. Глината във фабриката се приема от преработвателните машини за надработване.

Събирането на отпадъците при пресоване на керемидите преди бе много трудоемко и тежка операция. Извършваше се на ръка от 4-5 работника. Сега това става с помощта на транспортни ленти, без участие на хора.

Изяснянето на въглищата по ринговата пещ е механизирано. Въглищата се разкарват по-

средством кофачен елеватор. По-рано въглищата се изкарваха от работник с ръчна количка по наклонена стълба. Сега работникът участва в мини-мален труд.

Друга придобивка са два мощни вентилатора с производствено 70 000 куб. метра въздух в час, монтирани на ринговата пещ. Вентилаторите заменят естествената тяга на кумина и се създава възможност за изпичане на 3—4 пъти повече продукция, отколкото по-рано. През 1949 г. тук са произведени ръчно 6 милиона тухли с 470 работника, а тази година ще се произведат 14 милиона тухли само с 32 работника.

Увеличаването на производителността на труда в цех „Странджа“ е постигнато благодарение на механизирването на почти всички процеси в производството. Народната власт заваря предприятието с примитивна организация на труда. Даже преди десетина години бяха извършени малки подобрения. Работниците трудно понасяха тежкия труд. Те дотичаха с колички пръстта за тухли и керемиди до постоянните трапове, в които влизаха с мотини и с крака я обработваха. А сега леко и бързо върви работата. Глината идва по транспортната лента до глиномешалката, която с 2 осии, въртящи се противоположно, я обработва.

Не само производителността на труда е променена, а и условията за работа са подобрени — помешението сега е високо, широко. Големи прозорци пропускат изобилна светлина. Предприятието има работнически стол, собствени жилища, детска градина, закусвалня и други.

От старата капиталистическа фабрика сега няма и помен.

Михо ЦОНЕВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в П. Тръмбеш

Ежемесечните профгрупови отчетни събрания са също една положителна форма на подтикване към по-упоритна борба в съревнование. В тях всеки работник и служител вижда своите успехи и слабости. Той чува критиката на другарите си и новите мерки, които се вземат за следващия период в съревнование.

Движението за комунистически труд, което е обхващало 90 на сто от всички работници и служители в пристанището, вля нова сила в съревнование.

Когато работникът, механизаторът и другите спомагателни работници влизат в производството, те знаят задачите, знаят каква е общата цел. Това ги прави активни участници в съревнование.

А. ПАТЛОВ

ИЗГРЕЯЛО ЯСНО СЛЪНЦЕ,
ЯСНО СЛЪНЦЕ НА БЯЛ ДУНАВ!
НЕ Е БИЛО ЯСНО СЛЪНЦЕ,
НАЙ С А БИЛИ КАЗАЦИТЕ.

Народна песен

НА 27 ЮНИ и тази година край брега на великата река хиляди трудолюбиви хора ще се стекат към величествените паметници в „Парка на освободителите“ близо до старинния Свищов, за да се поклонят пред величавия подвиг на братята руси-освободители, преминали тук Дунав преди 87 години.

Юнското слънце с жарките си лъчи пак ще облее преобръзната Дунавска равнина и ще засене зор над заоблените хълмове, за да се порадва и то на всенародната почта.

В ранци зори дъх на биле омамо и росно сено ще изпъли крайбрежните лъчи, сякаш както в онова далечно утро, когато прославеният генерал Драгомиров бащински прошепна на първите: „На добър час, момчета!“

Осен обичайният в празнична премяна парк, грижливо подготвен от признателните свищовци, и пълноводният Дунав със сребристите си струи ще ни напомни героичния спомен.

В ПОСЛЕДНА ДРЯМКА спала поробената Родина. Спели хълмовете край Свищов. Сялмиво бялбуки вълните край родния бряг. Отвд долетяло неспокойно ято диви патици. Плачливият им кръск изневерил на тишината.

Хиляди будни очи в оная нощ отпраздвали последен дехден поглед към потъналата в мрачната румънски бряг, където все тъй заедно се откроявали тъмните силуети на върбовия лес.

Над прикритата зад тревистици и ракирак турска застави

лениво се извивала синкава струя от незагаснало огнище — единствен белег, че там лъкалото око на поробителя зорко бди, отправено на север.

Шабекскапитан Остапов от Волинския полк под дъжд от вражески куршуми първи прекрчил понтона и стъпил на поробен бряг.

Изненадани отчаяните отомани с озверение и стръв бранели стъпка по стъпка земята, която векове измивала до последно доковете от измъчената си гръд, за да им осигури разулъния асфалт.

Смутена, реката-закрилица

помесла на плещите си освободителите, стремително напирала в брега. Стрци свидна алена кръв се смесили със стъпките вълчи. „Колкото да си обстрелява, те все влявят напред!“ — пише английски кореспондент, неакцентиращ да се отзове тук.

Шабекскапитан Брянов раздира дъгезавото утро с мощния си глас: „Дъга, напред след мене!“ „Дъга, напред след мене!“ — секунди тук решава победата! Спонтанно „ура“ се разляло в ураганна мощ.

„Подели го хиляди, хиляди гъла.“ — Отекло ехото по водната шир и се разляло далеч в безкрая на север, отдето приключил светът вълнами на онези, които имало след титанични битки, победа трябвало да збъчи с лавровите венци на безсмъртието!

С големи жертвени усилия братята руси скоро овладели брега.

Над далечния източен хълм, в чието подножие Янтра се влива в Дунав, се зараждало кърваво заре о.

Дъла и нескономаема била кървавата дъра, започнала от Дунавския бряг и свършила до стените на Цариград. Разделяла се тя на стотици пътища и пътеки. Минавала през стаени

ПЪРВАТА ЗОРА

села, димящи градове, трудни планински проходи, занемели полета. Дъла кървава дъра!

Две велики империи, изправени една срещу друга, цели девет месеца премервали силите си!

С правото си дело и с цената на стотици хиляди жертви Русия победи, самоотвержено подпомагана от братното опълчение и целия българския народ.

Старият Свищов първи акциса от опиянението на онези неповторими часове, през които мечтите и стъпките се сбъдваха! Пет века очакваният „Дядо Иван“ — сега в образите на безкрайните редици храбри воители идва до донесе най-скъпото, което един народ може да желае — Свободата!

След обета на първия ден генерал Петрушевски повел победителите при Текир-дере по улиците на ликуващия древен град. „Българите целуваха ръцете на офицерите, отрупваха с цветя конниците.“

ОТТЕКЛИ СА кървавите води на Дунав, отшумяло ехото от битката, отминали славителни дни на победата! Разкъсал робските вериги, сригнал българският лъв стъпил високо над Шипка, — наеки излизал в граница на дружбата. Останал да живее споменът за братската саможертва!

А великата река — свидетелка на първото утро, приела в хладните си струи клетвена зарка, скрепена с кървавата печат на погълнатите от нея!

Ден и нощ Дунав пак тече и напомня завета на първата зора:

„Българи! Пазете свободата, обичайте братята — освободители!“

Хр. ГУРБЕТЧИНСКИ

Руските войски минават Дунава.

РАЗУЗНАВАЧИ НА БЪДЕЩЕТО

„СЕГА НАШАТА РОМАНТИКА СЛЕЗЕ ОТ ПАРТИЗАНСКИТЕ ПЪТЕКИ, ИЗМЪКНА СЕ ОТ ДУШНИТЕ ЗАТВОРНИЧЕСКИ КИЛИИ И ЧАВЛЕЗЕ, ИЗКАЧВА СЕ ПО СКЕЛИТЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРОЕЖИ, КРАСИ НАШИЯ ГРАДИВЕН ТРУД.“

(Из речта на др. Тодор Живков пред Националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд)

В ЕДИН МРАЗОВИТ

мартенски ден на 1961 година една малка група учители от Базовото училище във Велико Търново по свой почин, но с свой зор съдърчен и по обазен на движението за комунистически труд, сложни началото на първата група в училище „За образователния труд“. Малка беше групата — 8 учители. Малка, но в техните очи и сърца пламна силата на бъдещето, на идното, запалило неспокойните им усмивки към изгрева на комунизма. В пократелите, които групата, изработи, лъхаше готовността за работа, прямота, всеотдайност, дължовена от решенията на VII конгрес на Партията и Алфилския пленум на ЦК на БКП.

В дните пред Първия конгрес на учители и VIII конгрес на БКП движението се масовизира и днес в окръга вече има 7 колектива и 44 групи, борещи се за авансното „Група (колектив)“ за комунистически труд.

Много учители неотдавна се стекоха във В. Търново като делегати на първото окръжно съвещание на групите и колективите, борещи се за авансното.

Вълнуващо тържество на първото окръжно съвещание на групите и колективите, борещи се за авансното.

В доклада на Радка Ангелова, в изказванията на делегатите Митю Маринов, Н. Симеонова и много други прозвирше неизмеримият ентузиазъм на обикновения учител, отдал свободното си време, чистата си като планинските руден душа, за светлите перспективи на бъдещето. А всички те са истински труженици в полето на науката и възпитанието, за да изважат от чедата народни истински, пълноценни човечи на нашето алатно социалистическо време.

През лятото на 1962/63 година групата за комунистически труд в основното училище в с. Ресен стана инициатор за изработване от учителите през свободното време табла, диаграми и схеми. Над 400 нагледни средства изработи групата и подкрепи с тях богата изложба в началото на годината в салоните на училището. Тяхната инициатива се поде и от училищата „Бачо Киро“, Базовото, „Н. И. Вапцаров“, „В. Левски“.

„Христо Смирненски“ и др. във В. Търново. Род се хубавата инициатива за подкреждане на кабинета на началния учител в с. Ресен и в гр. Елена. Групата на историчните при училище „Д. Благоев“ — Свищов си постави задачата планомерно да проучва опита на наши и съветски учители. На първо време се започна с проучване на отделни статии, на серия от статии, за да завърши с открити уроци и демонстрации на техния опит по дадени въпроси. Групата при училище „Н. И. Вапцаров“ — В. Търново отдели много място за киноуроци, като нова форма на работа в нашето училище.

Неизминатата в това отношение стана и групата при целодневната детска градина „Панка Ганчева“ — Г. Оряховица. Където е вече традиция всяка пролет да се уреждат изложби от предмети, изработени от децата, а есен — от учителите.

Различен ли по-внимателно страничните от дейността на групите, разговаряме ли по-дълбоко изказванията на делегатите, не може да не открием и другата страна — да живеим по комунистически. Както водите не оставят при избора, така и чувството за колективизъм и взаимомощ се проявява с особена окраска и трогателност. Тяхното „ние“ и „нашата група“ превърна вече границите на личното, на старото, отживялото и обхваща интересите на колектива. Във II основно училище в Павликени вече е станало традиция да се изпращат пенсионерите с другарско тържество и да се приемат млади при тържествена обстановка и среща. В началното училище в Елена взаимомощта столяла учителските събра, издига тяхното самочувствие, окриля ги. Након от постъпките са малки, незабележими с просто око. Но в тях къпни новото, образът на един герой, който е поел към върховете на утвърдени дени.

И това са само първите стъпки. Колко много ентузиазъм бляка, колко общ пълни сърцата на разузнавачите, на първите радостите в училищата от Великотърновски окръг, издигнали високо девиза: „Да се учим да работим и живеем по комунистически!“ За тях отпавиха хубави думи секретарят на изпитомия на Окръжния народен съвет Йолдан Илиев и началникът на окръжния отдел „Народна просвета“ Георги Тодоров.

И както капката, слязла в морето, става море, така и скромните сили на учителите, борещи се за авансното „Група (колектив)“ за комунистически труд, ще спомогнат сред огромното море на тружениците се да разгаряне на пламъка и ентусиазма в битката за комунизма.

В. ТЪРСАНКОВ

от Обществения редакция на „Борба“ в с. Д. Оряховица

Честна постъпка

В хлебопекня № 40 в с. Велико Търново работи Денка Стойнова. Не върнал да има нищо, който взеха хляб откъм да не е доведен от нея. Тя посрещна и извади хората винаги любезно, приветливо.

Преди известно време в пункта на Денка Стойнова от с. Яново и поиска един хляб. Дава банката от 10 лева. Денка му дава хляба и връща остатъка.

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

ЗЛОЯДИЕТО ПРИ ДЕЦАТА

Въпросите, свързани с храненето, заемат важен дял при отглеждането на децата. Правилното хранене е от съществено значение за поддържане на организма във физиологично състояние. С храната се осигуряват както необходимите вещества за растежа, така и необходимите калории за енергийните нужди.

Поради относително по-големите нужди от храна, при децата често настъпват различни отклонения от нормата, които нерядко се съпровожда с безапетитие.

Безапетитието на децата тревожи много родители. В много случаи, поради неразбиране на въпросите, свързани с физиологията на храненето, родителите, вместо да отстранят истинските причини за безапетитието, ги задълбочават.

В това отношение наскоро излязлата научно-популярна книга „Злоядието при децата“ (издатство „Хр. Г. Данов“) от изтъкнатия наш педиатър проф. д-р. Ив. Андреев е навременна и уместна. В нея на разбираем език са разглеждани всички въпроси, свързани с храненето и безапетитието.

Отделено е място на храната като условие за растежа и развитието на детето. Разглеждани са въпросите какви хранителни вещества трябва да се доставят на организма с храната, как да се храни детето, какво е апетит при какви условия липсва апетит при кърмачетата, при малките и по-големите деца и пр. Отделено е също така място и на въпросите „Храна и здраве“ и „Храна и възпитание“, където е подчертано ролята на близките лица, общите въздействия на обкръжаващата среда и на типа нервна система на самите деца в това отношение. При неблагоприятни въздействия (включително строгост, упоритост, насилствено и грубо възпитание или обратно — при пренебрежливост, отстъпчивост) у децата могат да настъпят невротични състояния, съпровождени с така нареченото „нервно

безапетитие“, за чието отстраняване се изисква голям такт и умение.

В тази малка на вид книга е вмъкнато почти всичко, което интересува родителите и лицата, ангажирани в грижи за децата, преучени в разбиранята на дълготрайните лекции и педагогичен опит на автора. В нея всеки може да намери отговор на въпросите, които го тревожат във връзка с храненето и безапетитието.

д-р А. АНГЕЛОВ

ст. асистент в детска клиника при ВМН „Д-р. П. Павлов“

СТАВА ДУМА ЗА ОВЦЕТЕ

(Обмяна на неопитност)

ФЕЙЛЕТОН

Ние, Асан Асанов Мехмедалиев и Венелин Ибраимов Мехмедов — овчари в село Николовце, изкаме да споделим с нашите колеги от окръга и страната някои мисли във връзка с работата ни. Дългогодишният опит ни е научил на много неща, а за приятелите си ние нямаше тайни.

От опит знаем, че житото, което зобат агнетата може да не се изсипва в специалните сандвичи, а направо на земята. По този начин се спестява много труд, а така също и време, което може да се използва за лаф-мобает. Е, явно е, че последният ни опит, направен с два чувала жито, излезе малко несполучлив: през нощта, когато сладко сме спали, овцете изнасяли вратата, влезли, за да проверят дали децата ни добре спят, дали са добре завити и т. н. Покрай нежните си майчински грижи те изконсумирали и. . . цялата агнешка дажба. От това обаче не пострада никой — агнетата не измряха от глад, а овцете се уючиха. По този начин се увеличи тежлото на месото и се повиши млеконалоят.

Разгледа, станата дума за спането. Учтено отдавна са установили че сънят е най-добрата почивка. Но, за да имаш здрав сън, необходими са известни условия: удобно легло, тишина, подходяща обстановка и т. н. Ето защо, вместо да се измъчваме, да спим в овцешарата, при постояното блене ние вършим тази ползена и приятна работа по домовете си. Така не хабим званите на стопанството и не ги замърсяваме.

Дължим да подчертаем, че за успешното изпълнение на всички тези мероприятия от голямо значение са отношенията между нас, овчарите, и завеждащ фермата Николай Бонев Терзиев. При нас те са повече от приятелски. Терзиев знае, че не дежурим нощем при овцете, а си нощуваме в къщи. Известно му е също така, че по време на работата си през куп за грощ. Въпреки това, полен от високохуманите си чувства от отчуждението си към чужда, а не към овцата като та кава, вместо да ни дърпа ушите той приятелски ни тупа по рамената: „Карайте, момчета, както си знаете! Нима да ви се месия не да не стане като оная: много баби — хилаво дете.“

Непрекъснато да повинаваме поираста на овцете — това е една от отговорните ни задачи. Много и различни опити правим в това отношение. Тук ще ви разкажем за последния.

Изкарахме сутринта стадото на паша. Като се напасаха до нас

пакци! Неблагодарни! Прав е народът, като казва: „Глулар като овца“! Извикахме тогава бригадира и ветеринария. А в това време, изглежда уплашени от доктора при оная осемнайсет отидоха още две. . . За да не станат зиян и останалите, тегахме ножа на десетина дупки.

Като намалим стадото, намали и работата ни. А това ни дава възможност като разполагаме с повече свободно време, да търсим (место нас да ни потърсят откъде) все нови и нови методи и форми на работа, за да постигнем още по-значителни успехи в областта на овцевъдството.

Ха сега иди, че не кажеш: — Ашкосун! . . .

Н. КОТЕВ

Малка обява

Продавам с опразване ЕТАЖ, ДВОР, ГАРАЖ, Механика № 12 В. Търново.

Строителен техникум „Г. Лимитов“ — В. Търново

СЪОБЩЕНИЕ

В Строителния техникум — В. Търново ще се приемат кандидати за учебната 1964/65 година за следните специалности:

1. „Строителство и архитектура“, „Геодезия и картография“, „Водно строителство“ за младежи и девойки, завършили VIII клас. Срок за документите — 10. VII. т. г.

2. ЗАДОЧЕН ОТДЕЛ — специалност „Архитектура и строителство“ за кандидати завършили VII и XI клас, отбили военната си служба и не по-възрастни от 40 г.

Срок за документите — 25. VIII. т. г.

3. ВЕЧЕРНО ОБУЧЕНИЕ — за завършили VII и XI клас

За съедения: телефон 22 44

1-1 ОТ ДИРЕКЦИЯТА

Адрес на редакцията: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58, зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Народен живот и образование“ — 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ — 23-08; отдели „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотостудия 24-59; коректори и дежурен редактор 24-09.

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301

21 301